

Кара Мустафа.

Болѣнь ми лѣжитъ, море, Кара-Мустафа ;
 Де гиди болѣнь Кара-Мустафа !
 Болѣнь ми лѣжитъ, море, та ке да умреть ;
 Де гиди, болѣнь Кара-Мустафа !
 „Кой ке ти носитъ, море, дългата пушка ?
 Де гиди, болѣнь Кара-Мустафа !“
 — Нека я носитъ, море, той айдуть Велко,
 Защо е болѣ юнакъ отъ мене.
 „Кой ке ти носитъ, море, острата сабя ?
 Де гиди, болѣнь Кара-Мустафа !“
 — Нека я носитъ, море, той айдуть Велко,
 Защо е болѣ юнакъ отъ мене.
 „Кой ке ти яха, море, враняна коня ?
 Де гиди, болѣнь Кара-Мустафа !“
 — Нека я яха, море, той айдуть Велко,
 Защо е болѣ юнакъ отъ мене.

Кара-Танась.

Янка презъ гора вървѣше,
 Схъсь крушевъ листецъ свирѣше
 И на гората думаше :
 „Горо ле, горо зелена
 И ти водице студена !
 Вижда ли, горо хайдуци,
 Кара-Танаса-войвода
 Изъ тебе, горо, да ходи
 И мойто братче да води ?“
 Птичка изпиця въ осойе :